

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Irena Gromska-Szuster

SSN Zbigniew Strus

w sprawie z wniosku Banku (..) S.A. w W.

w postępowaniu upadłościowym K.(...) S.A. w upadłości w W.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 kwietnia 2008 r.,

zażalenia upadłego na postanowienie Sądu Okręgowego w W. z dnia 30 sierpnia 2007 r., sygn. akt XXIII Gz (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2007 r. odrzucił zażalenie upadłego – K.(...) S.A., wniesione od postanowienia tego Sądu z dnia 13 marca 2007 r., w którym odrzucono skargę kasacyjną upadłego (złożoną przez jego pełnomocnika) na postanowienie sądu Okręgowego z dnia 20 października 2006 r. Odrzucenie zażalenia było spowodowane tym, że wniesione ono zostało - zdaniem Sądu Okręgowego - przez osobę nieuprawnioną do reprezentowania upadłego. Sąd ten stwierdził, że radca prawny E. K. przedłożyła pełnomocnictwo upoważniające do reprezentowania tylko akcjonariusza upadłej spółki, a w dacie złożenia odrzuconego zażalenia nie była upoważniona do reprezentowania upadłego. Nie wykazała też udzielenia jej pełnomocnictwa do występowania w imieniu upadłego przez Sądem Najwyższym.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 30 sierpnia 2007 r. strona skarżąca domagała się jego uchylenia i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego.

Dłuższy wywód uzasadnienia zażalenia poświęcony został wykazaniu tego, że pełnomocnictwo radcy prawnego - wnoszącej zażalenie - do występowania w imieniu upadłego (także przed Sądem Najwyższym) istniało i zostało wystarczająco wykazane.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawowe znaczenie dla rozstrzygnięcia zażalenia ma stwierdzenie tego, czy zostało ono wniesione przez radcę prawnego (E. K.) legitymującego się właściwym pełnomocnictwem upadłego, mającego status spółki akcyjnej. Pełnomocnictwo to powinno być udzielone przez zarząd spółki (art. 368 k.s.h.). Rzecz jasna, nie może wchodzić tu w grę pełnomocnictwo procesowe udzielone przez jednego z akcjonariuszy spółki i to niezależnie od ilości akcji, jakimi dysponuje ten wspólnik w chwili udzielania umocowania.

Udzielone przez upadłego radcy prawnemu E. K. w dniu 20 grudnia 2005 r. pełnomocnictwo procesowe nie może być uznane za prawidłowe z kilku przyczyn.

Po pierwsze, podpisane ono zostało przez członka zarządu (prezesa), który na podstawie prawomocnego orzeczenia sądowego pozbawiony został prawa wykonywania funkcji członka zarządu spółek handlowych. Z akt sprawy wynika, że na podstawie art. 85 § 4 kodeksu handlowego z 1934 r. ustanowiono kuratora do prowadzenia spraw upadłego. W tej sytuacji radca prawna E. K. powinna była przedłożyć wraz z zażaleniem pełnomocnictwo procesowe pochodzące od organu uprawnionego do reprezentowania upadłego (por. np. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2007 r., III CZP 92/07, nieopubl.).

Po drugie, z treści pełnomocnictwa udzielonego w dniu 20 grudnia 2005 r. nie wynika to, że przewidziane tam umocowanie odnosi się także do postępowania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 1 k.p.c.).

Po trzecie, wyrażona w art. 87¹ § 1 k.p.c. reguła przymusu adwokacko-radcowskiego ma charakter bezwzględny w tym sensie, że przyczyny niewniesienia środka odwoławczego do Sądu Najwyższego przez uprawniony podmiot (legitymujący się wskazanym w tym przepisie statutem zawodowym i prawidłowym umocowaniem) pozostają obojętne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2005 r., IV CZ 124/05, (nie publ.). Oznacza to, że art. 87¹ § 1 k.p.c. wyklucza możliwość stosowania art. 97 § 1 k.p.c. w zakresie wnoszenia środków odwoławczych (w tym – zażalenia) do Sądu Najwyższego.

Brak prawidłowego umocowania procesowego radcy prawnego E. K. do reprezentowania upadłej spółki, obejmującego wniesione zażalenie, powoduje

konieczność jego odrzucenia jako niedopuszczalnego (art. 370 k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i w zw. z art. 398²¹ k.p.c.).